

Gunnar Kvist

Gunnar Kvist døde d. 11. februar 2015, 89 år gammel. Gunnar var menighedens præst fra 1970 til 1987.

Menighedsbladet "På spidsen af Danmark" bragte i 1995 et stort interview med Gunnar i anledning af hans 70 års fødselsdag, hvor følgende bl. a. stod skrevet:

"For hvordan er han, fødselaren? Ja, jeg kan godt forstå, at Troels karakteriserer ham som stor. For det er han, både i statur og gæstfrihed og åbenhed. Men det er bestemt ikke en karakteristik, som han ville give sig selv. Samtalen er præget af en dyb respekt og ydmyghed overfor den gerning, som han har fået lov til at udføre. En klippefast tro på det gode i mennesket, uden dermed at kunne kaldes blåøjjet. En grundfæstet holdning til, at konfrontationer kan være nødvendige, men sjældent løser problemer. At problemer skal løses, således at de uenige bagefter kan være i stue sammen. Og så en nysgerrighed overfor det nye i livet, samfundet og menigheden. Jo, mennesket Gunnar Kvist spænder vidt."

"Man skal aldrig være bange for at være åben overfor det nye. På den anden side skal man heller ikke være bange for at have en mening om det, og om nødvendigt sige fra. Jeg er selv meget åben overfor det karismatiske, og ser det som en positiv udvikling. Men jeg siger fra, når det bliver selvoptaget, et egoflip. Det kan jeg ikke forliges med."

"Jeg har altid forsøgt at dele sol og vind lige, og overkomme det hele. Til gengæld har jeg altid haft frimodighed til at bruge de evner, jeg nu engang har. Børn og unge har altid haft en særlig plads, og ligeledes musikken. Jeg har bestræbt mig på at tale til børn og unge og til gamle på hver sin måde, og

har haft stor personlig glæde af at være med på forskellige aktiviteter såsom sommerlejre, friluftsmøder, ungdomsmøder og meget andet.

"Det er altid rart at være påskønnet. Da Knud Rønne sagde op, havde vi menighedsdag kort efter. Vi opførte et spil om David og Goliath, og jeg var Goliath med en gryde på hovedet, og en af pigerne var David og smed blommer efter mig.

På weekenden havde man diskuteret præsteproblemet, og hvad man nu skulle gøre, og så sagde et af børnene: "Det kan vel ikke være så stort et problem, så længe vi har Goliath".

"Men hvor åben Kvist end er, så blev konflikter, andres fortrolighed og skarpe meninger undgået og omgået. Der er ingen grund til at fokusere på det negative. Respekten for individet gik igen og igen. Sagde nogen en stor mand? Jo - i ordets bedste betydning!

Æret være hans minde.